

Antic Mercat de El Cabanyal.

L'actual plaça del Dr. Lorenzo de la Flor, que va albergar l'antic mercat del Cabanyal, és hui una de les places més importants del barri.

Abans de la seua construcció existien mercats ambulants, un en cada partida. Concretament, hi havia tres llocs de venda: els de Canyamelar, en les drassanes velles; els del Cabanyal, al carrer ample de Sant Andrés, i els del Cap de França, a la plaça del Pont dels Àngels. Cada mercat s'integrava en quatre gremis: els venedors de carns; els de vi, vinagre i aiguardents; els d'oli i sabó, i els de neu (que portaven de la zona de Requena o d'Utiel). Els gremis s'encarregaven de tractar amb l'Ajuntament el pagament anual pel dret d'ocupar un lloc de venda.

En 1837, es constituïx el Poble Nou de la Mar, format pel Canyamelar, el Cabanyal i el Cap de França, amb plena autonomia durant 60 anys. El nou municipi no tenia un mercat en condicions, de manera que l'activitat de compra i venda s'havia de desenvolupar en uns mercats ambulants, a l'aire lliure i amb instal·lacions desmuntables.

A partir de 1855, davant la necessitat d'un mercat estable per a proveir la població, l'Ajuntament comença a idear-ne la construcció. És en eixe mateix any quan es comencen a concedir les primeres llicències per a construir i urbanitzar el nou barri.

Per a dur a terme el projecte del mercat es compta amb la diputació provincial, ja que la construcció seria molt beneficiosa per al conjunt de la població. A més, els ajuntaments tenien “el deure de cuidar de l'abastiment de comestibles per als seus administrats i consegüentment de proporcionar-los lloc per a establir-hi els mercats”.

El preu de la construcció ascendia a 11.995 escuts i 400 mil·lèsimes (= 29.988 pessetes). L'Ajuntament va anar pagant a l'adjudicatari de l'obra, Pedro Llorca, a base del lloguer que es cobrava als venedors i es va cancel·lar finalment en 1876. L'antic mercat va ser el centre neuràlgic del Cabanyal entre 1869 i 1958, any en què es va inaugurar el nou mercat situat entre els carrers de Martí Grajales i Marí Sirera, després de la riuada. Ocupa més de 3500 m² amb parades que han pertangut a diverses generacions. Este mercat, que serà el punt neuràlgic del Cabanyal durant 89 anys, tenia accés des de les quatre façanes, la principals de les quals és la que dona al carrer de Sant Andrés, hui carrer d'Escalante, en honor al dramaturg que va nàixer allí.

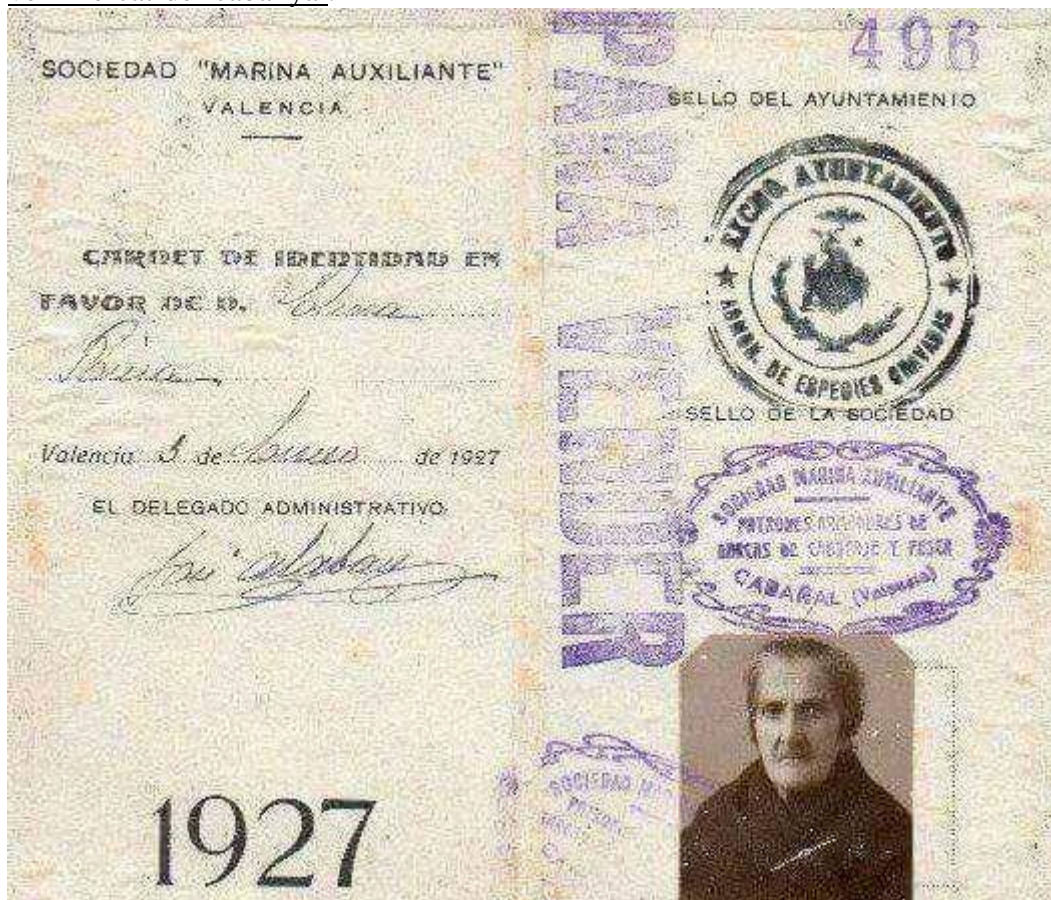
En l'exterior trobem la Tira de Comptar, en la qual el producte es ven directament de l'agricultor al consumidor. L'origen es remunta a temps de la taifa de Balansiya: el magistrat que regia el comerç (que rebia el nom de Muhtasib, i s'encarregava de controlar els pesos i mesures, la política de preus i abastiment de productes) disposava als agricultors en una fila, un al costat de l'altre, i la venda es feia comptant les peces que s'oferien. La Tira de Comptar és una institució foral única en el món. El nom prové de la forma en què es comercialitzaven els productes de l'horta des de l'època foral. La unitat marcava la pauta i eren una, dos, tres, quatre o més tomates o qualsevol altra hortalissa que, oferides al públic en terra, demandava el client. Tan sols era qüestió de comptar les peces que es mostraven en fila en un lloc determinat del mercat .

L'especialitat del mercat del Cabanyal ha estat sempre el peix que es venia separat de la resta de casetes. La seua qualitat era de les més considerades, juntament amb el que es venia al Mercat Central, normalment servit també per pescadores del Cabanyal

conexedores des de la infantesa de la seua qualitat. Sempre s'ha dit que la gent del barri sap garantir-ne la qualitat i la frescor només mirant els ulls del peix.

L'antiga plaça del Mercat . Font: <https://valenciaplaza.com/escalante-el-seu-carrer-i-el-vell-mercat-del-cabanyal>.

Carnet per a la venda de peix. Font: https://3.bp.blogspot.com/-mndnqw4oqw/xfvlrghg1i/aaaaaaaanmq/ffawvc4pd183lco6us_1g09sbn7ewg2aclcbgas/s1600/11350623_1587195068210065_525825367512777736_n.jpg.

